

PROJEKT „MISS DÝNĚ“

Byl podzim 2009 a na zahrádkách pracovali všichni správní zahrádkáři - česali ovoce, sklízeli a uskladňovali zeleninu na zimu, jen dýně na zahrádce stále rostla a rostla. Těž na naší školní zahradě naše dýně nabývala na objemu. Každý den jsme ji hlídali a okem měřili, jestli povyrostla. Jaké bylo jednoho dne překvapení, když dýně byla schována pod sněhem. Ten rok nás sněhová nadílka překvapila již v polovině října. Dýni jsme zachránili ze spárů zimy, a za odměnu z ní vyrobili kouzelné strašidlo. Ale co se semínky? Není je škoda vyhodit? No jasně že je! Jako Popelky jsme přebrali semínka, nechali je oschnout ,a po dvou dávali do pytlíku. Proč po dvou? Aby semínku u dětí na tajném místě doma nebylo do jara smutno, a mohlo si pěkně zdřímnout a nabrat sílu, aby z něho vyrostla ta nej dýně do soutěže Miss dýně 2010. Na jaře jsme ve školičce děti a rodiče upozornili, že je čas vyndat semínka z tajných skrýší a zasadit si je na své zahrádce. Děti nás informovaly, kdo už zasadil, někdo dokonce přes zimu na svou tajnou skrýš zapomněl. Později přibývaly zprávy o tom, jak se ze semínka stala sazenička, poté rostlinka větší, stále větší a kolik má květů. A než jsme odcházeli na prázdniny , tak už někdo měl malinkatou dýni. Po prázdninách už u někoho na zahrádce rostla obr dýně. Z některých zahrádek přišla i špatná zpráva, bohužel vlivem nestálého počasí rostlinka zahynula. To nás a rodinky z naší Školičky nezastrašilo a vydali jsme se na průzkum k sousedům a známým, kdo dýni má, abychom mohli soutěžit. Dne 13.10.2010 se sešlo za nádherného počasí na zahradě Školičky 23 rodinek, a každý v rukou nesl dýni. Někdo obrovskou, někdo šiřatou, všichni připraveni soutěžit o Miss dýni. Paní učitelky v dýňovém kostýmu přivítali všechny rodinky písničkou o dýních a seznámili s průběhem soutěže. Tak hurá na to! V každé Miss soutěži se vše točí kolem krásy, nejinak to bylo u nás. Rodiče a děti dostali do rukou štětce a barvy a už začaly vznikat dýně pirátky, indiánky, copaté holky, některé i rozcuchané, ale všechny byly dýně jako lusk. Bylo třeba nechat krásky zaschnout. Tento čas byl využit na nelehké Miss soutěže. Na prvním stanovišti se dýně vážily, na druhém měřily. Potom přišlo další stanoviště, kde už bylo potřeba více síly – rodič posadil dítě zakouzlené v dýni na kotouč a hurá na krkolomnou trasu. U tohoto stanoviště paní učitelka dýně měřila čas. Na dalším stanovišti hrál svoji roli opět čas. V pískovišti byl vytvořen labyrint a děti musely míček (ztracenou dýni) pomocí kroketové pátky dostat domů do cíle. Na dalším stanovišti byl potřeba speciální dýňový metr, protože zde dítě házelo balančním míčem představujícím kulatou dýni a rodič míčem zvaným medicimbál. Na závěr byla soutěž, odkud se ozývalo: “Neboj mami, já tě vedu“ nebo „Tatko, pojď rychleji“. Zde měl rodič zavázané oči a dítě jej vedlo mezi dýňovými překážkami do cíle. Na tomto stanovišti se opět měřil čas. Po takových výkonech všem pořádně vyhládlo a vyschlo v krku. A i na to byla naše školička připravena. Šikovné paní kuchařky nachystaly dýňovou hostinu – uvařily dýňový džus, kompot, buchty a jiné dobroty z dýní. Zatímco se soutěžící posilňovali, paní učitelky měly těžký úkol -vyhodnotit soutěže. Vše se zvládlo rychle. Po zaznění fanfáry nastalo ticho, že by se dalo krájet. Všechny dýně a soutěžící se dozvěděli svá umístění, dostali pravou korunku pro královny a krále MISS, marcipánovou dýni a pamětní list jako památku na tuto soutěž. Nastal čas si naposledy zazpívat píseň o dýních: Já jsem dýně, ty jsi dýně

v říjnu je nás dost,
sešli jsme se ve školičce
dětem pro radost.
Maminka nás neparádí,
taťka vyzvedne,
užijem si dovádění
a to pořádně.

A všem zvoláme hurá . Protože ať si kdo chce, co chce říká, v této soutěži zvítězily všechny rodinky!
Tak nashledanou zase někdy příště při jiné akci! Zpracovala: Pavla Zichová

